

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 1 lipca 2009 r.

DOLiS/DEC- 591/09

dot. DOLiS-440-896/08

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 w związku z art. 29 ust. 2 i art. 30 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, w sprawie odmowy udostępnienia przez Dyrektora Aresztu Śledczego, danych osobowych pracownika Aresztu Śledczego K w zakresie jego adresu zamieszkania, X

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga X, zwanego dalej Skarżącym, dotycząca odmowy udostępnienia mu przez Dyrektora Aresztu Śledczego, zwanego dalej Dyrektorem Aresztu, danych osobowych pracownika Aresztu Śledczego K w zakresie jego adresu zamieszkania. W treści skargi Skarżący wniósł o nakazanie Dyrektorowi Aresztu Śledczego udostępnienia mu danych osobowych pracownika powyższego aresztu K w zakresie adresu jego zamieszkania, niezbędnych do wniesienia pozwu w sprawie naruszenia dóbr osobistych Skarżącego.

W toku postępowania administracyjnego przeprowadzonego w tej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, iż:

1. X momencie wystąpienia do Dyrektora Aresztu Śledczego o dane w zakresie adresu zamieszkania pracownika aresztu K był osadzonym w tymże areszcie] żądał przedmiotowych danych uzasadniając, że jest to niezbędne do wniesienia pozwu cywilnego.
2. Z wyjaśnień złożonych przez Dyrektora Aresztu Śledczego wynika, że „sądowe postępowanie cywilne przeciwko Skarbowi Państwa-Areszt Śledczy z powództwa X jest już w toku.”

3. Dyrektor Aresztu podniósł również, jako uzasadnienie odmowy udostępnienia przedmiotowych danych, że „w przypadku konfrontacji między funkcjonariuszem Służby Więziennej a skazanym relacje te nie dają podstawy do stwierdzenia, iż cel dla którego skarżący X wystąpił o udostępnienie danych tj. dochodzenie swoich praw przed sądem jest prawnie usprawiedliwiony. Ponadto biorąc pod uwagę to, że skarżący był wówczas osobą pozbawioną wolności nie daje pewności jakim poza postępowaniem sądowym celom mógł służyć podany mu adres zamieszkania funkcjonariusza. Tym samym zaistniało uzasadnione podejrzenie, iż podanie adresu zamieszkania funkcjonariusza mogłoby narazić go na niebezpieczeństwo podejmowania przeciwko niemu działań kryminalnych.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Rozpoczynając uzasadnienie rozstrzygnięcia wydanego w tej sprawie stwierdzić trzeba, iż wniosek Skarżącego nie może zostać uwzględniony, gdyż nie wypełnia dyspozycji wskazanego powyżej art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą.

W doktrynie ugruntowany jest pogląd, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych jest organem upoważnionym do oceny rozstrzygnięć podejmowanych przez administratorów danych osobowych na podstawie art. 29 ustawy. Wskazuje się bowiem, że „(...) jeżeli ubiegający się o udostępnienie danych nie zgadza się z odmowną decyzją administratora danych, może wystąpić do Generalnego Inspektora (...) [zaś] w przypadku stwierdzenia, że doszło do naruszenia tych przepisów [o ochronie danych osobowych] Generalny Inspektor nakaze administratorowi, w drodze decyzji administracyjnej, przywrócenie stanu zgodnego z prawem, w tym przypadku nakaze udostępnienie danych osobowych”. (J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicza, *Ochrona danych osobowych, Komentarz*, Wydanie III, Zakamycze 2004, s. 606). Ponadto „wniosek o udostępnienie danych osobowych może złożyć dowolny podmiot (osoba fizyczna, dowolna jednostka organizacyjna, zarówno publiczna, jak i prywatna). Złożenie takiego wniosku nie zobowiązuje administratora do udostępnienia danych osobowych, ponieważ musi on ocenić, czy zostały spełnione pozostałe przesłanki udostępnienia danych osobowych. Jednakże jego ocena jest kontrolowana w postępowaniu przed Generalnym Inspektorem, który może nakazać w drodze decyzji administracyjnej udostępnienie danych” (A. Drozd, *Ustawa o ochronie danych osobowych, Komentarz, Wzory pism i przepisy*, Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis, Warszawa 2004, s. 185). Również dotychczasowe orzecznictwo Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Warszawie nie pozostawia w tym zakresie wątpliwości i potwierdza, że decyzja administracyjna o odmowie udostępnienia danych podlega weryfikacji organu ochrony danych osobowych. Np. w wyroku z dnia 31 maja 2006 r. sygn. akt II SA/Wa WSA w Warszawie wskazał, że organ ochrony danych osobowych „(...) powinien (...) przeanalizować, czy zachodzą przesłanki z art. 29 ust. 2 i 3 ustawy (...)”.

W przypadku bezzasadnej odmowy udostępnienia danych osobowych, stosownie do wniosku z art. 29 ust. 2 ustawy, Generalny Inspektor ma prawo – zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy – w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, nakazać udostępnienie danych osobowych.

Przedmiotem niniejszej sprawy jest udostępnienie Skarżącemu danych osobowych (adresu) pracownika Aresztu Śledczego w celu innym niż włączenie do zbioru, a zatem znajdują tu zastosowanie normy przewidziane w art. 29 ustawy, zgodnie z którym w takiej właśnie sytuacji administrator danych udostępnia posiadane w zbiorze dane osobom lub podmiotom uprawnionym do ich otrzymania na mocy przepisów prawa (ust. 1). Ponadto, dane osobowe, z wyłączeniem danych, o których mowa w art. 27 ust. 1, mogą być także udostępnione w celach innych niż włączenie do zbioru, innym osobom i podmiotom niż wymienione w ust. 1, jeżeli w sposób wiarygodny uzasadnią potrzebę posiadania tych danych, a ich udostępnienie nie naruszy praw i wolności osób, których dane dotyczą (ust. 2). Z ust. 3 art. 29 wynika zasada, że dane osobowe udostępnia się na pisemny, umotywowany wniosek, chyba że przepis innej ustawy stanowi inaczej; wniosek powinien zawierać informacje umożliwiające wyszukanie w zbiorze żądanych danych osobowych oraz wskazywać ich zakres i przeznaczenie. Udostępnione dane osobowe można wykorzystać wyłącznie zgodnie z przeznaczeniem, dla którego zostały udostępnione (ust. 4).

Po pierwsze istotnym jest, aby wniosek o udostępnienie danych był wiarygodny i uzasadniony. Wniosek swój Skarżący uzasadnił zamiarem wniesienia powództwa przeciwko pracownikowi Aresztu Śledczego, w związku z naruszeniem w jego ocenie przez tegoż pracownika dóbr osobistych. Wskazać przy tym trzeba, że Skarżący nie przedstawił, żadnych argumentów na poparcie powyższego.

Poza powyższym zwrócić należy uwagę, iż wskazanie wiarygodnej potrzeby posiadania danych nie jest jedyną przesłanką wynikającą z art. 29 ust. 2 ustawy, bowiem dla oceny, czy dane mogą być udostępnione w trybie tego przepisu konieczne jest również rozważanie, czy udostępnienie danych nie naruszy praw i wolności osób, których dane dotyczą.

Wobec argumentów przedstawionych przez Dyrektora Aresztu – w zakresie realnej obawy co do faktycznego wykorzystania danych osobowych w celu deklarowanym przez Skarżącego – istotne jest uznanie, że okoliczność przebywania, w danym okresie, Skarżącego w ww. areszcie, bez wydanego prawomocnego wyroku w sprawie, nie może mieć wpływu na ocenę osoby Skarżącego, niezależnie od tego jakie zarzuty zostały mu postawione, a także jaka jest jego przeszłość.

Jednakże, w ocenie Generalnego Inspektora, w świetle argumentacji Dyrektora Aresztu, istnieje przeszkoda udostępnienia danych w postaci możliwości naruszenia praw i wolności osób, których dane dotyczą. Zgodnie bowiem z art. 47 Konstytucji RP każdy ma prawo do ochrony prawnej życia prywatnego, rodzinnego, czci i dobrego imienia oraz decydowania o swoim życiu osobistym.

Wprawdzie żądane dane są potrzebne do wystąpienia przez Skarżącego na drogę sądową przeciw osobie, która zdaniem Skarżącego naruszyła jego dobra osobiste, niemniej jednak podzielić należy argumenty Dyrektora Aresztu, sugerujące obawę co do faktycznego wykorzystania danych pracownika aresztu przez Skarżącego.

Stosownie do przepisu art. 18 ust. 1 ustawy, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, w szczególności poprzez nakazanie udostępnienia danych (pkt 2 powołanego przepisu ustawy). W niniejszej sprawie nie doszło do naruszenia prawa przez Dyrektora Aresztu, a zatem odmówić należy uwzględnienia wniosku Skarżącego.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z art. 127 Kodeksu postępowania administracyjnego, stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).